

Markéta Hejkalová: Češi jsou stále národem čtenářů

Alena Urbánková

Minulý víkend se v Havlíčkově Brodě odehrál dvaatřicátý ročník Podzimního knižního veletrhu. Na průběh dohlížela jeho zakladatelka Markéta Hejkalová, jež v letošním roce vydala pod záštitou brněnského nakladatelství Host novou románovou knihu Dům pod náměstím.

■ **Havlíčkobrodský knižní veletrh má již poměrně dlouhou tradici. Jaké vývojové trendy sledujete v souvislosti s počtem návštěvníků či vystavovatelů?**

Zvyšování počtu návštěvníků probíhalo až do covidu stále, od dvanácti až k šestnácti tisícům. Vystavovatelů dříve bylo víc, když byli opravdu nacpaní, bývalo na veletrhu sto padesát až sto šedesát vystavujících. Letos jich bylo sto třicet pět, a to z dů-

vodu, že se v postcovidovém roce omezila tržní místa, aby byly prostory ve velkém sále trochu vzdušnější.

Lidé si mohou stánky projít, v klidu se podívat a vybrat si, a to se dobře projevuje na koupi knih. Více vystavovatelů by vlastně ani přijít nemohlo, protože prostory nejsou nafukovací. Zájem ze strany nakladatelů i autorů bývá velký, někteří autoři se hlásí třeba i na poslední chvíli s tím, že by rádi přijeli.

■ **Podle jakého klíče vybíráte autory a hosty, již se objeví v doprovodném programu?**

Obvykle je nevybírám. Jistě, některé oslovím, protože už se za ta léta známe a jsme kamarádi. Letos jsem byla takto domluvená s Alenou Mornštajnovou, která ovšem kvůli covidu nemohla přijet. Jinak hlásí autory nakladatelé. Osobně program

Foto ČTK

Markéta Hejkalová se v minulosti ráda inspirovala v zahraničí.

netvořím, ale sestavuju, aby se nepotkali dva autoři stejného typu v tutéž dobu a lidi nemuseli váhat, na kterého se vydat.

Jsmo otevření všem nakladatelům i autorům. Kdo se přihlásí, může přijet a prezentovat se, tedy pokud nejde o nějakou ex-

tremistickou aktivitu. I autoři, kteří vydávají knížky ve vlastním nákladu, si mohou pronajmout salonek, představit se a snažit se oslovit čtenáře.

■ **Jezdíte se v současné době inspirovat také na knižní veletrhy do zahraničí?**

Když jsem v devadesátých letech začínala, jezdila jsem všude možné, především do Frankfurtu, kde bývá největší knižní veletrh, nebo do Budapešti. Kdysi dávno jsem byla v Moskvě a ve Finsku, protože umím finsky a z finštiny překládám. Sleduju slovenské veletrhy, byla jsem v Bratislavě. Teď už tolik nejždím, protože mám svou představu. Děni v Havlíčkově Brodu je ustálené. Když však můžu a někam vyjedu, snažím se vnímat spíše drobné technické záležitosti, třeba jak mají organizátoři vyřešené vstupenky, vyhlašování pořadů nebo označování programů.

■ **V rámci letošního předprodeje vstupného jste nabídli možnost porřízení zlevněných vstupenek školám. Jaký ohlas tato nabídka měla?**

Nabídka měla obrovský ohlas. Lístky se prodávaly po desetiko-

runě místo normální ceny šedesát korun. Školy si předem koupily více než dva tisíce vstupenek. Nebyly jen z Havlíčkova Brodu a Vysočiny, ale i z jiných míst. Děti a studenti možná na veletrhu tolik nenakupují, ale je důležité, že na něj chodí a nacházejí si vztah ke knihám a k literatuře.

■ **Ríkávalo se, že Češi jsou národem vášnivých čtenářů. Myslíte si, že to platí i dnes?**

Na tuto otázku asi odpovědět nedokážu. Mladí lidé čtou možná málo, ale jiní zase hodně, a to nejenom česky, ale i anglicky. Mají knižní bloky a kluby, zajímají se o literaturu. Nevím, jestli vášniví, ale čtenáři pořád jsme. Stačí se podívat, kolik máme knihoven, knihkupectví a nakladatelství, nebo kolik lidí přichází na Podzimní knižní veletrh. Letos jich bylo kolem čtrnácti tisíc.